

Puterea

Puterea

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ". (Matei 28.18)

„Iată că v-am dat putere ...peste toată puterea vrăjmașului". (Luca 10.19)

Cînd se fac mari pregătiri pentru a duce la bun sfârșit lucrarea Domnului, este dovadă că nu se recunoaște binecuvîntarea acestei lucrări „care nu se bizuie pe nimeni și nu depinde de copiii oamenilor" (Mica 5.7). Nu aștept nimic de la om, dacă am încredere în Dumnezeu și lucrez în puterea acestei credințe. Fiecare să lucreze după cum este călăuzit de Domnul. Duhul lui Dumnezeu nu trebuie să fie încătușat de om. Întreaga putere își are izvorul în energia și autoritatea directă a Duhului Sfînt în individ.

Avem nevoie de o tărie fără compromis, însă liniștită: nimic nu păstrează sufletul în liniște, ca sentimentul harului; este un semn de putere și totodată de umilință. Conștiința nimicniciei noastre, cu un duh de pace, dă putere pentru a trece biruitori prin toate.

Nu cantitatea, ci calitatea lucrului meu îmi dă mereu de gîndit. Nu fac altceva decît să-mi continui lucrarea fără oprire, însă doresc puterea lăuntrică, o inimă în întregime predată lui Hristos, în așa fel ca să lucrez potrivit plinătății de putere care este în El, neavînd în mine nimic care să mă împiedice să realizez o perfectă părtășie de sentiment cu gîndurile și planurile Sale; într-un cuvînt, Domnul Hristos. Este cu totul altceva de a intra în lucrare cu convingerea că venim din partea Sa, ca oameni ai Săi de încredere, ducînd mesajul Său, decît de a intra în lucrare fără El.

Domnul Hristos însuși devine tăria voastră, cînd puterea Sa rămîne peste voi. Primiți puterea Lui în slăbiciunile voastre, ca fiind puterea voastră necesară trecerii prin această lume.

În rugăciune, Dumnezeu este al nostru; puterea Sa este pusă în acțiune. Este foarte important pentru noi să terminăm cu noi înșine. Întreaga noastră lucrare traduce starea noastră. O inimă plină de Domnul Hristos, solemnitatea de a avea a face cu suflete cu privire la veșnicie, sentiment pe care îl încercăm atunci cînd sîntem plini de El și vorbim din partea Lui, toate acestea dau greutate și ungere activității noastre.

Nu putem fi o epistolă întreagă a Domnului Hristos, dacă nu dovedim putere asupra oricărei piedici, chiar asupra morții. Moartea ne aparține. Creștinul care trăiește în puterea vieții Domnului Hristos are o autoritate deplină asupra morții. Nu trebuie să fim preocupați cu răul, nici să ne lăsăm îngrijorați în vreun fel de vrăjmaș, ca și cum Dom-nul nu ar avea mînă atotputernică. El a învins și ne conduce la o binecuvîntare deplină, care va fi realizată cînd dușmanul va fi legat. Trebuie să mergem înainte, cu încrederea că puterea îi aparține și că este în mîinile Sale.

Acolo vrea Dumnezeu să fim, unde să găsim binecuvîntarea Lui prețioasă. Fără El nu putem nimic. Cînd El lucrează în harul Său, cît de fericiți sîntem să fim unealta puterii și a binecuvîntării Sale! Chiar experiențele sufletelor noastre în greutățile lucrării ne conduc la El și tot ceea ce produce acest rezultat ne este spre binecuvîntare.

Există putere în Domnul Hristos; în El este totul deplin, pentru orice vă cheamă să fiți sau să faceți!